

Ese

Eelotsusetaotlus — Oberlandesgericht Celle — Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnustatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT L 338, lk 1; ELT erivaljaanne 19/06, lk 243), artikli 42 tõlgendamine — Lapserööv — Pädeva (Hispaania) kohtu kohtuotsuse täitmisele pööramine, millega määratakse lapse tagasitoomine — Taotluse saanud (Saksamaa) kohtu pädevus keelduda selle otsuse täitmisele pööramisest lapse õiguste tõsise rikkumise korral

Resolutsioon

Sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei saa kohtuotsuse täitmise liikmesriigi pädev kohus vastu vaielda niisuguse tõendatud kohtuotsuse täitmisele pööramisele, millega määratakse ebaseaduslikult kinnipeetava lapse tagasitoomine, põhjendusel, et selle kohtuotsuse teinud kohtuotsuse päritoluliikmesriigi kohus rikkus väidetavalt nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnustatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artiklit 42 tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 24; sellise rikkumise olemasolu hindamiseks on pädevad ainult kohtuotsuse päritoluliikmesriigi kohtud.

(¹) ELT C 346, 18.12.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 14. oktoobri 2010. aasta määrus (Landesozialgericht Berliini eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Christel Reinke versus AOK Berlin

(Kohtuasi C-336/08) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2011/C 63/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesozialgericht Berlin

Pooled

Hageja: Christel Reinke

Kostja: AOK Berlin

Ese

Eelotsusetaotlus — Landesozialgericht Berlin-Brandenburg — EÜ artiklite 18, 49 ja 50 ning nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määruse (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes rakendamise kord (EÜT L 74, lk 1;

ELT erivaljaanne 05/01, lk 83) artikli 34 lõigete 4 ja 5 tõlgendamine — Erakliinikus liikmesriigi kodanikule osutatud erakorralise ravi kulude hüvitamine, kui pädev avalik-õiguslik haigla keeldus raviteenuse osutamisest ülekoormuse tõttu — Pädeva liikmesriigi siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei hüvitata teise liikmesriigi erahaiglas osutatud ravi kulusid erakorralise ravi korral, kuid lubab hüvitada siseriigi territooriumil asuva erahaigla arved

Resolutsioon

Landesozialgericht Berlin-Brandenburg (Saksamaa) 27. juuni 2008. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlusele ei ole vaja vastata.

(¹) ELT C 260, 11.10.2008.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 2. detsembri 2010. aasta määrus (Verwaltungsgericht Meiningen (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Frank Scheffler versus Landkreis Wartburgkreis

(Kohtuasi C-334/09) (¹)

(Kodukorra artikli 104 lõike 3 esimene lõik — Direktiiv 91/439/EMÜ — Juhilubade vastastikune tunnustamine — Siseriiklikust juhiloast loobumine, kui on saavutatud erinevate väärtegade eest antavate veapunktide ülempiir — Teises liikmesriigis väljastatud juhiluba — Negatiivne meditsiinilispühholoogilise kontrolli tõend, mis saadi alalise elukoha liikmesriigis pärast seda, kui teises liikmesriigis oli saadud uus juhiluba — Esimese liikmesriigi territooriumil juhtimisõiguse äravõtmine — Teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku alalise elukoha liikmesriigi õigus kohaldada sõiduki juhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid — Tingimused — Mõiste „kätümine pärast uue juhiloa saamist” tõlgendamine)

(2011/C 63/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Meiningen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Frank Scheffler

Kostjad: Landkreis Wartburgkreis

Ese

Eelotsuseküsimus — Verwaltungsgericht Meiningen — Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi juhilubade kohta (EÜT L 237, lk 1; ELT erivaljaanne 07/01, lk 317) artikli 1 lõike 2 ning artikli 8 lõigete 2 ja 4 tõlgendamine — Juhiluba, mille üks

liikmesriik väljastas teise liikmesriigi kodanikule, kes loobub oma riigi juhiloast ning kelle alaline elukoht uue juhiloa väljastamise hetkel oli juhiluba väljastava liikmesriigi territooriumil — Selle juhiloa tunnustamisest keeldumine elukohaliikmesriigi asutuste poolt, kes tuginevad meditsiinilis-psühholoogilise ekspertiisi aktile, mis koostati selles liikmesriigis pärast uue juhiloa väljastamist läbiviidud tervisekontrolli alusel, kuid mis tugineb üksnes enne selle väljastamist asetleidnud asjaoludele — Selle ekspertiisiakti liigitamine „pärast uue juhiloa väljastamist asetleidnud asjaoluks”, mis võib õigustada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist reguleerivate siseriiklike sätete kohaldamist.

Resolutsioon

Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiivi 91/439/EMÜ juhilubade kohta (muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/103/EÜ) artikli 1 lõiget 2 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus see, kui liikmesriik, teostades talle direktiivi 91/439 artikli 8 lõikega 2 antud pädevust kohaldada teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku suhtes sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklike sätteid, keeldub oma territooriumil tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud kehtivast juhiloast tulenevat juhtimisõigust, ja selle keeldumise aluseks on selle juhiloa omaniku esitatud ekspertiisikomisjoni tõend juhtimissobivuse kohta, kui see tõend — olgugi et see koostati pärast nimetatud juhiloa väljastamist ja selle aluseks on pärast seda kuupäeva läbi viidud asjaomase isiku tervisekontroll — ei too välja kas või osalist seost asjaomase isiku käitumisega pärast kõnealuse juhiloa väljastamist ning viitab sõnaselgelt asjaoludele, mis toimusid enne nimetatud kuupäeva.

(¹) ELT C 267, 7.11.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 11. novembri 2010. aasta määrus (Tribunale di Trani (Itaalia) eelotsusetaotlus) —
Vino Cosimo Damiano versus Poste Italiane SpA

(Kohtuasi C-20/10) (¹)

(Kodukorra artikli 104 lõige 3 — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Tähtajalise töö kohta sõlmitud raamkoleppe klauslid 3 ja 8 — Tähtajalised töölepingud avalikus sektoris — Esimene või ainus leping — Kohustus märkida objektiivsed põhjused — Tühistamine — Töötajate üldise kaitstuse taseme alandamine — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — EÜ artiklid 82 ja 86)

(2011/C 63/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Trani

Pooled

Hageja: *Vino Cosimo Damiano*

Kostja: *Poste Italiane SpA*

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunale di Trani — Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkoleppet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368), klausli 3 ja klausli 8 lõike 3 tõlgendamine — Niisuguse siseriikliku õigusnormi kooskõla, mis näeb riigi õiguskorras ette normi, mis ei täpsusta Poste Italiane SpA töötajate tähtajalise töölepinguga töölevõtmise põhjust

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkoleppet tähtajalise töö kohta, klausli 8 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu 6. septembri 2001. aasta seadusandliku dekreeidi nr 368/2001 (millega rakendatakse direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse ETUC, UNICE ja CEEP sõlmitud raamkoleppet tähtajalise töö kohta (decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES)) artikli 2 lõikes 1 bis sätestatud — mis erinevalt enne nimetatud dekreeidi jõustumist kehtinud korrale võimaldavad niisugusel ettevõtjal nagu Poste Italiane SpA teataval tingimustel sõlmida sellise töötajaga nagu C. D. Vino esimese või ainsa tähtajalise töölepingu, toomata sealjuures objektiivseid põhjusi, mis õigustaksid sellise kestusega lepingu sõlmimist — kui need õigusnormid ei ole seotud raamlepingu rakendamisega. Sellisel juhul ei oma tähtsust asjaolu, et nimetatud õigusnormide eesmärk ei ole tagada töötajatele tähtajalise töö korral vähemalt võrdne kaitse.
2. On ilmne, et Euroopa Liidu Kohus ei ole pädev vastama Tribunale di Trani (Itaalia) esitatud neljandale eelotsuse küsimusele.
3. Viies Tribunale di Trani esitatud eelotsuse küsimus on ilmselt vastuvõetamatu.

(¹) ELT C 134, 22.5.2010.